

Vredesbrief van Charlotte Huksloot

Ik ben Charlotte Huksloot. Ik zit in het 2^e jaar van het Sint-Oelbert

We zijn hier bijeengekomen om het te hebben over Vrede.

Maar wat is vrede eigenlijk? Is er ooit wel een dag zonder oorlog over heel de wereld geweest? En wanneer komt er vrede? Dat zijn vragen die ik mijzelf soms wel eens stel.

Vrede is iets wat er nog altijd niet overal is. Er is nog nooit een dag zonder oorlog ergens in de wereld geweest. Wat ik heel erg vind. Natuurlijk denken we op dit moment bij oorlog vooral aan de situaties in Oekraïne en Gaza. Maar ik zou het vandaag graag willen hebben over de Gruwelijkste periode in onze geschiedenis. Want we weten allemaal wat er tussen 1939 en 1945 is gebeurd, maar toch blijven we oorlog voeren. Doordat er op sommige plekken nog steeds oorlog wordt gevoerd zijn hele onschuldige mensen de dupe van de ruzie tussen regeringen.

De gruwelijkheden van de Tweede Wereldoorlog zijn dingen die nooit vergeten mogen worden. Het is een verhaal die moet worden doorverteld. Zodat de jongere generaties ook weten wat er in de tijd tussen 1939 en 1945 is gebeurd. De jongere generaties moeten het weten omdat het iets is wat bij onze geschiedenis hoort. Het hoort bij de nabestaanden van de mensen die zijn vermoord. Ter nagedachtenis aan alle onschuldige mensen die zijn omgebracht door Adolf Hitler en zijn aanhangers. Of over de gaskamers in de concentratiekampen. Hoe moet die angst gevoeld hebben voor de mensen die daar naartoe zijn gestuurd? Ik lees hierom ook heel erg veel oorlogsboeken. Om dit onbegrijpbare proberen te begrijpen.

Maar ook omdat ik het erg interessant vind om verschillende ervaringen van de overlevenden van de holocaust te lezen. De generatie van de overlevenden is langzaam aan het verdwijnen. Dus als de mensen van die generatie ons hun ervaringen niet meer kunnen vertellen is het belangrijk dat we die verhalen zelf door blijven vertellen. Het gaat niet alleen om te luisteren naar de verhalen, maar het helpt ook om boeken erover te lezen. Dan kun je jezelf ook een beetje verplaatsen in de mensen die dat allemaal hebben meegemaakt. Zelf ben ik ook naar kamp Westerbork en kamp Amersfoort geweest. Dan zie je ook alle dingen die de mensen van die tijd hebben gezien.

Zo heb ik laatst een boek gelezen over een jongetje dat Heinz Oster heette. Hij kwam uit Duitsland en was 5 jaar toen Hitler aan de macht kwam. Dat boek heet *de Staljongen van Auschwitz*. Hij heeft de oorlog overleefd, doordat hij een van de sterkste was toen hij was overgeplaatst naar Auschwitz. Daar werd hij uitgekozen om staljongen te worden. Dat betekende voor hem dat hij paarden moest verzorgen. Doordat hij dat mocht doen heeft hij Auschwitz overleefd en dus de oorlog. Helaas zijn zijn beide ouders overleden in de oorlog. Na de oorlog is Heinz verhuist naar Amerika, waar zijn oom en tante woonden. Heinz heeft later zijn naam veranderd naar Henry. Dat was toen hij al in Amerika woonde. Toen ik dit boek had gelezen wist ik pas echt wat de mensen allemaal doormaakten.

Daarom vind ik het echt belachelijk dat we nog steeds oorlog blijven voeren. En is vrede iets wat er hopelijk binnenkort komt. Zoals Albert Einstein zei “vrede kan niet bewaard worden door middel van strijdkracht. Het kan alleen bereikt worden door ons verstand.”

Deze uitspraak vind ik erg mooi. Daarom past het een beetje bij waar wij vandaag voor zijn samengekomen. Vrede is belangrijk. Het is niet alleen belangrijk in de vorm van geen oorlog, maar ook in de vorm van vrede hebben met jezelf. Daar bedoel ik mee dat het belangrijk is dat je blij bent met wie of wat je bent. En iedereen hoort dat te accepteren. Dus ik hoop dat we ooit op een moment allemaal elkaar kunnen accepteren en blij kunnen zijn met hoe (!) we zijn.

Hartelijk bedankt voor het luisteren allemaal.

Charlotte Huksloot